

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

2011/2013(INI)

22.3.2011

VÉLEMÉNY

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részéről

a Jogi Bizottság részére

a fogyasztók és a vállalkozások érdekeit szolgáló európai szerződésjog felé történő előrelépést elősegítő szakpolitikai választási lehetőségekről
(2011/2013(INI))

A vélemény előadója (*): Hans-Peter Mayer

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság felhívja a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel behatóbb tanulmányokra van szükség annak megértéséhez, hogy a belső piac miért tagolt továbbra is, és hogyan lehet ezeket a problémákat a legjobban kezelni, például hogyan lehet biztosítani a meglévő jogszabályok végrehajtását,
 - B. mivel a szerződéses viszonyok bonyolultsága, a szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek, a nem megfelelő és elégtelen tájékoztatás, a nem hatékony és időigényes eljárások azok a legnyilvánvalóbb akadályok, amelyekkel az egységes piac vonatkozásában a fogyasztóknak és a kkv-knak szembe kell nézniük;
 - C. mivel a közös európai szerződésjog a fogyasztók javát szolgálja, és különösen hozzájárul a több és könnyebben hozzáférhető, határokon átnyúló kereskedelemhez a belső piacon belül,
 - D. mivel a Bizottság zöld könyvében¹ számos lehetőséget ismertetett az európai szerződésjogi eszközre vonatkozóan, amelyek a vállalkozási kedv fokozásához, illetve a polgárok egységes piacba vetett bizalmának megszilárdításához segíthetnek hozzá,
 - E. mivel a fogyasztói jogokról szóló irányelvről² folytatott tárgyalások feltárták, mennyire nehéz a szerződésjog területén harmonizálni a fogyasztói szerződésekre vonatkozó jogot, ami azonban nem veszélyezteti a magas szintű európai fogyasztóvédelmi norma létrehozása iránti közös kötelezettséget,
 - F. mivel e folyamat bármely, az európai szerződésjog területén lévő végterméke reális, kivitelezhető, arányos és alaposan átgondolt kell, hogy legyen, mielőtt szükség esetén az európai társjogalkotók módosítják és hivatalosan elfogadják,
1. üdvözli a zöld könyvről folytatott nyílt vitát, és elvárja, hogy a Bizottság illetékes részei e konzultáció eredményeit alapos vizsgálatnak vessék alá; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy készítsen mélyreható hatásvizsgálatot valamennyi javasolt lehetőségről, különösen figyelembe véve a gazdasági szereplők valódi igényeinek felmérését, a felmerült költségeket, valamint minden opció hozzáadott értékét;
 2. sürgeti a Bizottságot, hogy a legjobbnak ítélt opcióról végezzen alapos hatásvizsgálatot; hangsúlyozza, hogy ennek a hatásvizsgálatnak ki kell terjednie többek között a legmegfelelőbb jogi alap azonosítására, a szociális és gazdasági hatásokra, a már meglévő uniós, nemzetközi és magánjoggal való összhangra, a fogyasztók és a vállalkozások közötti szabadon választható eszközök alkalmazásával és kiválasztásával kapcsolatos konfliktusok esetén a lehetséges választottbírói rendszerekre, valamint egy ilyen választható eszköz hozzáadott értékének szintjére a fogyasztók és vállalkozások tekintetében; úgy véli, hogy ezt a hatásvizsgálatot még azelőtt kell befejezni, és az

1 COM(2010)0348 végleges.

2 COM(2010)0614

esetleges gondokat enyhíteni, mielőtt elkezdődne a választott politikai lehetőséggel kapcsolatos munka;

3. hangsúlyozza a kkv-k és kézműipari vállalkozások gazdasági jelentőségét az európai gazdaságban; ezért kitart amellett, hogy biztosítani kell, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében támogatott „gondolkodj először kicsiben!” elvet megfelelően hajtsák végre és prioritásnak tekintsék a szerződésjoggal kapcsolatos uniós kezdeményezésekről szóló vitában;
4. úgy véli, hogy egy választható európai szerződésjog és egy „eszköztár” kombinációja a belső piac jobb működése szempontjából jelentős haszonnal járhat, valamint hogy jogi formájáért és tartalmáért végső soron a Parlamentnek és a Tanácsnak kell felelnie; hangsúlyozza, hogy a választható európai szerződésjog alkalmazásának célja a kereskedelemre és az e-kereskedelemre vonatkozó szerződések lefedése, és az eszköztárnak általános meghatározásokkal kell működnie annak érdekében, hogy megkönnyítse más típusú szerződések elrendezését; emlékeztet, hogy a határokon átnyúló kereskedelemnek sok más gyakorlati akadály is van, többek között nyelvi, a szállítással, költségekkel, fogyasztói preferenciával és kultúrával kapcsolatos akadályok, amelyekre nem megoldás a szerződésjog;
5. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve végezzen minőségi ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy az európai szerződésjog javasolt eszközei felhasználóbarát eszközök-e, teljes mértékben integrálják-e a polgárok érdekeit, a folyamathoz hozzáadott értéket biztosítva a fogyasztók és a vállalkozások számára, erősítve az egységes piacot és megkönnyítve a határokon átnyúló kereskedelmet;
6. felszólítja a Bizottságot az európai szerződésjoggal kapcsolatos kezdeményezés tekintetében, hogy vizsgálja meg azokat a nehézségeket, amelyekkel a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak szembe kell nézniük a határokon átnyúló kereskedelem során, különösen a beruházások, kifizetések, a szállítás, a nyelvi korlátok, a jogorvoslat és a jogi, igazgatási és kulturális hagyományokból adódó különbségek tekintetében;
7. úgy véli, hogy ha uniós szinten a szerződésjognak egy választható jogi eszközt vezetnek be, úgy az egy további, alternatív, különálló, a határokon átnyúló szerződésekre vonatkozó rendszert képezne, amelyet a fogyasztók és a vállalkozások az alkalmazható nemzeti jogszabályok helyett választhatnának; úgy véli, a tagállamokra lehetne bízva, hogy azt az országukon belüli szerződésekre is alkalmazhatóvá nyilvánítják-e;
8. úgy véli, hogy egy közös európai szerződésjog a belső piac működőképességét javíthatná, miközben a tagállamokon belüli nemzeti szerződésjogokat nem érintené;
9. úgy ítéli meg, további megfontolás tárgyává kell tenni, hogy a vállalkozások közötti (B2B) és a vállalkozók és fogyasztók közötti (B2C) szerződésekre vonatkozó szabályozási eszköz számára a megfelelő jogalap-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. és 169. cikke, vagy annak 352. cikke;
10. megállapítja, hogy a nemzeti jogrendszerek közös hagyományait tiszteletbe tartva a B2B- és B2C-szerződéseket illetően a szerződésjog differenciált kialakítására kell törekedni, különös figyelmet fordítva a gyengébb szerződő felek, nevezetesen a fogyasztók

védelmére;

11. emlékeztet arra, hogy az európai szerződésjoggal kapcsolatban még sok a megválaszolandó kérdés és a megoldatlan probléma; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ítélkezési gyakorlatot, az árukereskedelemre vonatkozó nemzetközi megállapodásokat – például a nemzetközi árukereskedelmi szerződésekről szóló ENSZ egyezményt –, valamint a fogyasztói jogokról szóló irányelv hatását; hangsúlyozza a szerződésjog Unión belüli harmonizálásának fontosságát, figyelembe véve ugyanakkor a vonatkozó nemzeti szabályozásokat, amelyek magas szintű védelmet nyújtanak a vállalkozók és fogyasztók közötti (B2C) szerződések vonatkozásában;
12. rámutat, hogy az EU-n belül különösen fontos az e-kereskedelem megkönnyítése, tekintettel arra, hogy ez az ágazat alulfejlett, valamint úgy véli, fel kell mérni, hogy a nemzeti szerződésjog-rendszerek közötti különbségek gátolhatják-e azon ágazat fejlődését, amelyet a vállalkozások és a fogyasztók indokoltan tekintenek a jövőbeli növekedés potenciális motorjának;
13. rámutat arra, hogy a fogyasztói szerződésekre vonatkozó jognak a szerződésekre alkalmazandó alapvető elemeit a különböző európai szabályozások már magukban foglalják, valamint hogy a fogyasztói vívmányok jelentős részét a fogyasztói jogokról szóló irányelv valószínűleg egységes szerkezetbe foglalja majd; rámutat arra, hogy az említett irányelv a fogyasztók és a vállalkozások számára könnyen átlátható, egységes törvényszöveget biztosít; ezért hangsúlyozza, hogy az ajánlások megtételével meg kell várni a fogyasztói jogokról szóló irányelvről folytatott tárgyalások kimenetelét;
14. hangsúlyozza, hogy a biztosítási szerződésjog területén már megkezdték az európai biztosítási szerződésjog alapelveivel (PEICL) kapcsolatos előkészítő munkákat, amelyeket be kell emelni az európai szerződésjog szövegébe, felül kell vizsgálni és tovább kell gondolni;
15. továbbá úgy véli, hogy figyelembe véve a különböző szerződések sajátos jellegét, különös tekintettel a B2C és a B2B szerződésekre, a szerződésjog legfontosabb nemzeti és nemzetközi elveit és a fogyasztóvédelem magas fokának alapelvét, a B2B szerződések tekintetében meg kell őrizni a meglévő ágazati gyakorlatokat és a szerződési szabadság elvét;
16. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy az európai szerződésjog területét érintő bármely kezdeményezést kiegyensúlyozott, egyszerű, világos, átlátható, felhasználóbarát és meghatározatlan jogi fogalmakat nélkülöző formába kell önteni, hogy azt különösen az európai fogyasztók megérthessék, és ennek során az egyes szerződéseket megkötő mindkét (vagy több) fél érdekeit figyelembe kell venni;
17. rámutat, hogy ez a fogyasztók számára többletterhet jelentene, és ahhoz, hogy megalapozott döntést hozhassanak, mindkét szerződésjogot ismerniük kellene: amennyiben nem kerül sor a két lehetőség mellett és ellen szóló, érthetően megfogalmazott érvek ismertetésére, a fogyasztók nem lesznek képesek megalapozott döntést hozni;
18. továbbra is fenntartja, hogy a fogyasztók nem kapják kézhez a szerződéses jogaik

rendelkezésre állásával és érvényesítésével kapcsolatos szükséges információkat, különösen a határokon átnyúló kereskedelem vonatkozásában; felhívja a Bizottságot, hogy állandósítsa egy könnyen hozzáférhető, felhasználóbarát tájékoztatási mechanizmust, amely világos magyarázattal szolgál a szerződésjog tagállamok közti működéséről, valamint arról, hogy az milyen előnyöket kínál a polgárok, a fogyasztók és a kkv-k számára;

19. úgy véli, hogy az európai szerződésjogra irányuló bármely kezdeményezésnek a B2C területén a fogyasztóvédelem igen magas szintjét kell megteremtenie, és amennyiben a tagállamok annál is magasabb szintű fogyasztóvédelmet kívánnak biztosítani, nem szabad megakadályozni, hogy a fogyasztók élhessenek ezzel a védelemmel;
20. hangsúlyozza, hogy ugyan bármely végleges eszköz hatékonyságának végső próbája maga a belső piac, előre le kell szögezni, hogy a kezdeményezés hozzáadott értéket képvisel a fogyasztók számára, és nem fogja nehezíteni a határokon átnyúló ügyletek bonyolítását a fogyasztók és a vállalkozások számára; hangsúlyozza, hogy rendelkezéseket kell hozni a szerződésjog léte és működésére vonatkozó megfelelő információk valamennyi potenciális érdeklődő és érintett (többek között a nemzeti bíróságok) részére való biztosítására.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 20 - : 3 0 : 13
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Michael Gahler